

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 10 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedijca v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 188.

V Ljubljani, v torek 18. avgusta 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo

na

javni društveni shod

ki ga priredi

katol. polit. društvo za Dolenjsko

v nedeljo, dne 23. t. m., ob polu 4. uri popoldne

v Metliki na Vukšiničevi pristavi

ob slabem vremenu v gostilni „pri zlati kroni“

Vspored:

1. O krščansko-socijalni organizaciji, govori Ign. Nadrah.

2. O deželnozbornem delovanju, poroča deželni poslanec Fr. Schweiger.

3. Slučajnosti.

Odbor.

Vabilo

k

javnemu shodu

katerega priredita

I. podružn. Cirila-Metoda Gorenjska Dolina

in

II. katol. slov. društvo za radovljiški okraj

dne 23. t. m. 13. nedeljo po binkošnih

ob 3. uri popoldne

v Kranjski gori na Urbanijevem vrtu

s sledečim vs p o r e d o m :

1. Poročilo načelnštva podružnice sv. Cirila in Metoda in volitev novega načelnštva.

2. Poročilo poslanca g. J. Azmana o dež. zboru.

3. Poročilo državnega poslanca g. F. Povšeta o državnem zboru in o volilni reformi.

4. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabita načelnštvo podružnično in odbor slov. kat. društva za radovljiški okraj.

„Učiteljski tovariš“ in „mistične stroke“.

Zal nam je, da se moramo z vso odločnostjo postaviti v nasprotje z „Učiteljskim tovarišem“, šolskim listom, ki izhaja že 36. leto in ki si je v tej dobi za razvoj naše domače šole in za vzbujanje stanovske zavednosti mej slovenskim učiteljstvom pridobil toliko in tako lepih zaslug. Odkar sta legla v grob vrednika Matej Močnik in Andrej Praprotnik, jela se je v tem listu kazati neka nestalnost in marsikateri sestavki v listu so kazali, da novi vredniki nastopajo druga pota. Dobro voljo pa so vendar do sedaj kazali tudi ti vredniki, dokaz temu je podoba Slomšekova, s katero je odličena glava „Učiteljskega tovariša“. — V zadnji 16. in 17. številki pa je „Uč. tovariš“ objavil v članku: „K šolski higijeni“ take stvari, ki so s krščanstvom v popolnem nasprotju. — List, ki tako piše, nikakor ne sme dičiti se s Slomškovim glavom.

Kako namreč umeva Slomšek nalogo šole? On piše: Kakor daje le solnce zemlji toploto in luč, tako daje šoli pravega razsvetljenja in omike pomoč samo Bog — Jezus Kristus, nebeški ljubej otrok... blažena bo le tista šola, v kateri bo Jezus vsakega nauka začetek in konec.

In ker že v Slomškovem času ni bilo v mnogih šolah tako, zato toži Slomšek: Naše šole so navadno same ledenice, tožil je rajni knezoškof Roman in pravo je imel. Kaj mi pomaga najsvetlejša soba, če mi je pa zmrzovati v njej. K čemu cerkvi in državi še tako umni udje z največjimi znanostmi, če pa za pravico in čednost gorkega srca nimajo.“ In na drugem mestu piše Slomšek: „Tista stara dušna erja, mnogih naših sedanjih šolnikov strah pred sv. vero, takih, ki se sramujejo pobožnosti in bogaboječnosti — ona je zamorila tudi drugi sad naše mladine. Ta verska bojzljivost je živemu krščanstvu morivna kuga. (Prim. Ant. M. Slomška zbrani spisi. IV. knjiga.)

Tako umeva Slomšek naloge krščanske šole in krščanskih učiteljev in tako bi jo moral umevati

tudi „Učiteljski Tovariš“, ki svojo glavo diči z njegovo podobo.

Toda, kako on umeva to nalogo? V spisu: K šolski higijeni piše v zadnji številki dr. J. Borštnik, govoreč o psihičnem strahovanju otrok nastopno: „Otrok je že sam na sebi rahločuten in če to otročjo lastnost še vzgajamo preko mere in brez vse koristi tako n. pr. z opisovanjem „groze“ smrti, pekla in druge take šarlatanarije, se ne čudimo, če je toliko hysterije in nevrastije na svetu. Če se lahkovernost pri takem razjedajočem početju dobro počuti in gotovim krogom ugaja, zaradi tega še ne smemo pustiti, da se v to zlorabi naša šola.“ In ko pisatelj to nadrobno razpravi, konča: „Dovelj da se odpravi vsak nepotreben psihičen afekt iz šole in da se strogo nadzorujejo mistične stroke, dokler se ne morejo odpraviti z učnega reda. Dekleta, došla iz nekaterih samostanskih šol, so prava slika te duševne prostitucije!“

Sami sebi nismo skoro verjeli, da more kaj takega pisati „Učit. Tovariš“! Nauk o „grozi“ smrti, peklu itd. to so tiste mistične stroke, o katerih gori pisatelj, z drugimi besedami, to je katekizem, katerega pouk naj se strogo nadzoruje, dokler se ne more odpraviti z učnega reda.

Čujte, ljudje božji, kaj takega je mogoče pisati samo v kakem brezverskem listu. Sam Dittes ni mogel točneje označiti svojega brezverskega stališča glede šole, kakor je to tukaj storil „Učiteljski Tovariš“.

In tako pisarenje naj lepša Slomšek s svojo glavo! Te „mistične stroke“ je posebno rad gojil naš božji Odrešitelj, tolikrat govoreč o smrti, sodbi, peklu itd. in pri tem ni nikoli čitati, da bi bil odstranil otroke iz vrst svojih poslušalcev ob takih prilikah. — Žalostno je torej in značilno, da „Učit. Tovariš“ odpira predale takim brezverskim spisom, katerih pisatelji že komaj čakajo, da se krščanski nauk ali „mistične stroke“, kakor pravi „Učit. Tovariš“, odstranijo iz učnega reda.

LISTEK.

Barut-jok!

Turška novela. — Posl. D.

(Dalje.)

Ko se vrne zvesti Ibrahim domu, skrije z mirno vestjo 600 vrečic pod svojo postelj in pošlje po podzakladnika Khazuadar pašo, da bi odposlal denar v Malo Azijo. Toda poprej še poskrbi Ibrahim, vzgled turškega uradnika, kako bi se stvar boljše vredila. Pogled na lepo število dobro napolnjenih mošenj ga razradosti in z lepo mislijo navdahne.

„Kaj!“ si misli Ibrahim, in solza bridke žalosti mu kane na sivo brado. „Vas naj bi požrla nenasitljiva žrela topov! Vaš sreberni glas naj bi postal nasilno, gromeče treskanje, ta plemenita kovina pa zadušljivi dim! Nikakor! Za tako zločinstvo naj bi jaz tudi pripomogel! Če vas že vseh ne morem rešiti, vas bodem vsaj nekaj! — Sploh pa, če hoče Karski paša napad odbiti, naj da v vsak top veliko bombo, — in s tem porabi le polovico smodnika. Poslal mu bodem le polovico denarja.“

V zahvalo temu bistroumnemu razmišljevanju spravi Ibrahim še 500 vreč pod divan.

Čudno! Ko dobi podzakladnik 500 vreč, začne takisto modrovati.

„No“, pravi sam pri sebi, „če ni Karski paša pravi pravcati osel, bode že znal s smodnikom varčevati. Namesto da bi v daljavo streljal in s tem veliko smodnika porabil, naj pusti, da sovražnik bližje pride, in naj ga potem popolnoma zmelje. Nočem mu onemogočiti priložnosti, da pokaže svojo srčnost in izurjenost... To mi veleva ljubezen do bližnjega. Najboljše je tako: 250 za pašo in 250 za-me“.

Načelnik karavani, ki naj bi denar odpravila v Kars, je rekel sam pri sebi: „250 vrečic denarja je za jednega veljbloda preveč, za dva premalo. Vernik pa ne bode nikoli preveč oblagal živali, to mu koran prepoveduje. Kot razumen služabnik svojega gospoda ne bodem lastnine njegove preobložil za tako dolgo pot. Dolžnost moja je, da razdelim denar.“ Tako je tudi storil. Oddal je janičarju le 125 vreč.

Janičar, ki je z nekoliko vojaki spremljal oblo-

ženo žival, pa ni prav nič modroval, temveč kar tebi nič meni nič razdelil težko breme na dva dela.

„Le 62 in pol!“ si misli hrabri Karski zapovednik. „To pa ne bo dovolj za nakup smodnika. Kaj naj storim? A-a, že vem! Pred kratkim mi je tožil moj pisar, da njemu ravno tako manjka drobnega peska (za posušenje črnila) kakor meni smodnika. Dal mu bom torej denar. Bode imel vsaj jeden, kar potrebuje!“

Potem pokliče tajnika in pravi: „Sultan, najvišji zapovedovalec naš, je gospod, pred katerim ne ostane prikrita nobena stvar. Ker torej vé, da ti manjka sipe (Streusand), ti je poslal 62 in pol vreč s srebrom, da si je nakupiš. S tem lahko svojo pisarno za več let preskrbiš!“

Teden pozneje pošlje Karski paša zopet brzojavno poročilo sultanu Selimu III. Plašči od Kavkaza do Stambula takrat niso ravno veliko opravka imeli. Tri znamenja so padišahu prinesla nesrečno poročilo: „Vzet!“

Nesrečnega pašo je poklical sultan v Carigrad, kjer so ga vrgli takoj v ječo. V temnici je imel dovolj časa, da se je pripravil na zagovor. Nekega jutra ga pokliče sultan k sebi.

Mi vendar še upamo, da slovenski učitelji s tako pisavo svojega učiteljskega glasila ne bodo zadovoljni, da jih vsakdanja skušnja uči, da vzgoja brez strahu božjega ni nobena vzgoja ter da jim ne bo vodilo pisarenje ljudij, katerim je Lombroso zmešal možgane tako, da niso pristopni zdravemu znanstvenemu umovanju, še manj pa idejam pozitivnega krščanstva!

Shod slovenskih delavskih stanov.

(Dalje.)

C. Delavci.

Socijalni načrt obširno določa, kaj naj zahtevajo slovenski delavci glede na plačo, otroško, žensko, ponočno delo, o nedeljskem počitku, o družinskem življenju, delavskem času, o brezplačnosti izobraževanja, o zavaranju za bolezni, za vdove itd., o bratovskih skladnicah, o proviziji itd., o zakonitem varstvu, o razsodiščih, o „truku“, stanovanjih, o varnosti, o okordnem delu, posebej o rudarjih, o obrtnih nadzornikih, posredovalnicah itd.

O tem poroča gosp. Jakopič in stavi naslednje resolucije:

1. Delavec mora biti ravnopraven z delodajalcem. Da je to mogoče, morajo delavci v posameznih podjetjih tvoriti zakonito priznane obvezne avtonomne zbornice, ki volijo svoj odbor. Ti zbori morajo imeti v zakonu jim določeno pravico, posvetovati se in sklepati o svojih zadevah.

2. Krščansko-socijalni delavci ne morejo priznati uradništvu pravice, določevati stvari, ki spadajo v njihov delokrog. Dokler so pa državne oblasti opravičene določevati o delavskih, obrtnih, kmečkih in sploh gospodarskih zadevah, naj država skrbi za to, da se v tem oziru nastavijo samo v dotičnih strokah izobraženi uradniki.

3. Kršč.-soc. delavci ne morejo odobravati načel, izraženih v novi obrtni predlogi, in zahtevajo pred vsem, da se ustanove za posamezna podjetja delavski zbori. Zanje naj veljajo poleg točk 13. in 16. našega načrta z ozirom na imenovano predlogo tudi tale določila:

a) Delavci sodelujejo pri sestavljanju in potrjevanju delavskih redov;

b) kdaj se izplačuj, določujejo delavci; samo, če se ne morejo pogoditi, odločuj gosposka;

c) popolnoma obsojamo, da bi se v delodajalčevi upravi nahajale prodajalnice, obednice itd. za delavce. Kjer pa dosedaj ni drugače mogoče, naj cenik jedilom in blagu določujejo tudi delavci;

d) pri določevanju delavskih dob morajo imeti delavci besedo;

e) zdravnika pri bolniških blagajnah naj določujejo delavci (predl. g. Korošec.)

4. Glede na obrtne nadzornike (por. Rakovec) zahtevamo:

a) da se pomnoži število delavskih nadzornikov z odločnimi, pravičnimi, strokovno izobraženimi možmi, katerim naj se pridele tudi delavci. Poslednji naj se zato odškodujejo ali pa trajno nastavijo kot nadzornikovi pomočniki;

b) za delavke naj se nastavijo ženske obrtne nadzornice;

c) da mora biti delovanje obrtnih nadzornikov delavcem v korist, se jim mora dati več pravic,

Ne da bi se mu obraz kaj spremenil, poslušal mirno vsa očitanja in žalitve, s katerimi ga sultan oblaaga. Še-le ko vidi, da se je prva jeza nekoliko polegla, odgovori jasno in odločno:

„Rekel si, o gospod, da si mi poslal 1000 vreč denarja, da si nakupim streljiva. Če bi jih jaz dobil, zdrobil bi sovražnika v prah. Kars bi bil še danes tvoj. Toda, prisegam pri koranu in Mohamedovi bradi, da sem dobil le 62 in pol vreč. To je na videz temna skrivnost, toda, če se nekoliko premisli, je stvar jasna. Če dovoliš zvestemu služabniku, da dalje govori, se bodeš lahko prepričal, da je nedolžen. Ti si zapovedal 1000 mošenj denarja poslati. Prišlo jih je le 62 in pol, ker se je vsota štirikrat razpolovila. To izračuni lahko vsak otrok. Da se pa jasneje izrazim: Ti, o padišah, si bil štirikrat okraden! In, če želiš spoznati tatove, tedaj ni nič lažjega: to so bili ti, skozi katerih roke je prišel denar do mene. Prvi, veliki vezir, jih je vzel 500, drugi Khazuadar, 250, tretji, nadzornik karavani, 125, in konečno poslednji, janičar, 62 in pol. Prav lahek račun, premogočni gospod!“

Sultan je sedel ves čas kakor prabit. Mislil bi kdo, da bode zbesnel tako, da se bode treslo vse cesarstvo. Toda ni se tako zgodilo. (Dalje sledi.)

pred vsem se pa mora poostri obrtni kazenski zakon. Za posamezne prestopke delodajalcev naj se določi poleg denarne tudi občutna telesna kazen;

d) obrtni nadzorniki morajo nadzirati tudi delavnice in delavska stanovanja in skrbeti, da se vse odstrani, kar je nevarno zdravju in pravosti. V tem oziru se morajo vsprejeti stroge določbe v delavski red. Delodajalec, ki malomarno nadzira delavce v tem smislu, naj se strogo kaznuje. V tem smislu se mora preduriti sedanji obrtni zakon. (Predlagala Gostinčar in Korošec.)

e) Vsak vpliv podjetnikov na obrtnega nadzornika naj se najstrožje kaznuje.

5. O delavski organizaciji se izražajo zastopniki slov. del. stanov sledeče (poroč. Gostinčar):

a) Najprej se moramo dobro poznati. Zato treba, da dobimo pregled vseh delavcev in delavk po Slovenskem in njih razmer. V ta namen naj se sestavi vprašanja, ki naj se tiskana razdele mej delavce posameznih podjetij, od koder naj se odgovorjena vrnejo izvrševalnemu odboru slovenskih delavskih stanov.

b) Da se to doseže, je treba zaupnih mož, ki naj si jih po jednega ali po več izvolijo somišljeniki po posameznih krajih. Zaupni možje imajo dve glavni nalogi:

a) poročati vsako o delavskih zadevah važnejšo stvar izvrševalnemu odboru in sploh biti z njim vedno v tesni zvezi;

β) agitovati za kršč. soc. društva in za poštene časnike naših načel, zlasti za „Glasnik“, agitovati in delovati z vsemi postavnimi sredstvi proti slabim časnikom, pred vsem pa vzbujati in vzgajati nove za agitacijo sposobne moči.

Te resolucije je utemeljeval Gostinčar v daljšem govoru, rezko karajoč one, ki ne storé v tem oziru svoje dolžnosti. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Ministersko posvetovanje. Včeraj dopoldne so se vrnil avstrijski ministri s svojega potovanja na Dunaj in takoj dopoldne se je vršilo za ta dan običajno posvetovanje. Na dnevnem redu je bilo več važnejših vprašanj glede pogodbe z Ogersko, pred vsem, se li obravnava to vprašanje že v jesenskem zasedanju. Finančni minister je poročal o proračunu za l. 1897 in sklenilo se je, da se ta točka najprej predloži poslanski zbornici. Določilo se je nadalje tudi, da se otvori jesensko zasedanje v drugi polovici meseca septembra. Konečno se je pa vnela daljša debata o češko-nemških razmerah na Češkem, posebno o dogodkih zadnjih dnij. Kaj se je ukrenilo v tem oziru, ostane seveda tajnost, gotovo pa je, da sta bila istodobno na Dunaju namestnik grof Coudenhove in njegov namestnik in obširno poročala o dogodkih zadnjih dnij ter najbrže prosila pomoči za zatirano nemštvo. — Ob enem sta se pa posvetovala obestranska finančna ministra o bančnem vprašanju. Kakor poroča „Corr. Bur.“ se ministra še nista sporazumela o vseh posamnih točkah in se nadaljuje posvetovanje še danes. Seje se je udeležil tudi ministerski predsednik.

Nagovor sv. Očeta na zbrane kardinale in zastopnike korporacij in raznih društev, ki so mu prišli čestitat k njegovemu godu, je trajal poldrugo uro. Sv. Oče se je najprvo zahvalil za izražena mu voščila ter nato pričel daljši nagovor, v katerem se je najprvo spominjal umrlega staroste kardinalskega zbora Monaco la Vallenta. Papež je hvalil njegove zasluge. — Nadalje se je spominjal italijanskega prebivalstva, ki se je šele v poslednjem času jelo zavedati svojih dolžnostij. Začelo se je tudi mej njimi živahneje gibanje, kar je dobro znamenje za boljše bodočnost. Papež se je nadalje z radostnim srcem spominjal katoliških shodov, ki so se ali se bodo vršili po posamnih državah, posebno pa je z zadovoljstvom omenjal protiframasonskega shoda v Tridentu. Na pojasnilo tridentskega škofa Valussija, da sta grof Badeni in tirolski namestnik zagotovila kongresu njihovo pomoč in varstvo, je odgovoril sv. Oče, da je to zelo hvalevredno in dokaz čuta pravičnosti avstrijske vlade. Konečno se je zanimal papež tudi za razne misijone ter njih delovanje in odpustil deputacije ob 12. uri.

Ruski car na Dunaju. Včeraj se je uradno objavil vspeh za vsprejem in bivanje ruskega carja na Dunaju. Carska dvojica dospe na Dunaj v četrtek, 27. t. m. ob polu jednajsti uri. Na kolodvoru severne železnice ga pričakujeta cesar in cesarica s člani cesarske hiše, dalje mestni poveljnik, cesarski

namestnik, policijski predsednik in dunajski župan. Nato se vrše vsprejemi na dvoru, obedi, slavnostne predstave i. t. d. Car ostavi Dunaj 29. avgusta, toda do sedaj še ni znano, kam se poda. Po mnenju nekaterih listov najbrže v Berlin.

Ministerska kriza v Bolgariji. Ze dalje časa so omenjali razni listi nekkih tajnih razprtij v Stoilovem kabinetu, vendar pravega vzroka ni vedel nihče nevesti. Kakor znano, sta vložila ostavko trgovinski minister Načević in vojni minister Petrov; prvemu je že knez ugodil in uradni list že objavlja dekret, s katerim se njegov portfelj izroča začasno finančnemu ministru Gešovu, o ostavki vojnega ministra pa baje knez noče še ničesar slišati. Vzrok, ki je dovedel Petrova do tega koraka, je tako ničeven, da morda knez ravno vsled tega odlaga rešitev njegove prošnje. Kueginja je naročila poveljniku vojaške posadke, naj pusti jeden oddelek v njeni in princa Burisa bližini ter odredi večje vaje. Poveljnik je seveda izvršil to povelje, a brez vednosti vojnega ministra. Vsled tega je ta vložil ostavko. Knezu je dobro znano, da mu ne bo lahko najti mej sedanjimi častniki moža, ki bi nadomestoval Petrova in zato odlašá tako dolgo z odgovorom. Govori se, da je vsprejel knez Cankova že parkrat v avdijenci in ga baje nagovarjal, naj sprejme on v roke državno krmilo in sestavi novo ministerstvo, ako res odstopi Stoilov s celim kabinetom, kar se še vedno naglašá. Ako se to zgodi in bi Cankov izbiral nove možje, pridejo na krmilo bolgarske države sami rusofili, kar Rusiji gotovo ne bode neljubo.

Cerkveni letopis.

Zlata maša

preč. gosp. župnika in duh. svetnika Jožefa Kerčona v Predosljih dne 2. avg. 1896.

(Konec.)

Ko je zbrana duhovščina z gosp. zlatomašnikom že napravljena, da popelje g. zlatomašnika slovesno v cerkev, in ker zavoljo stanovskih zadržkov nobenemu izmed bivših gg. kaplanov ni bilo mogoče pravočasno priti, stopi pred g. zlatomašnika domači kaplan g. Ign. Zupanc, da mu v imenu vseh bivših gg. kaplanov izroči zlatomašno palico:

„Mi, ki smo Vam bili poslani kot opora v težavnem duhovnopastirskem delovanju, pravi, Vam preč. g. zlatomašnik, ne vemo pomenljivejšega danes podariti, kot zlatomašno palico. Opora bi Vam bili mi vsi biti. A, ko danes z veseljem vidimo Vas, preč. g. zlatomašnik, nekako v mladeniški čvrstosti, so eni izmed teh, ki smo Vam bili v podporo poslani, popolnoma „calamus quassatus“, ulomljena palica. Pred imeni treh Vaših bivših kaplanov, namreč, katerih imena so tudi urezana na palici, naznanja nam križec, da so v Gospodu zaspali. Vem, da bote danes njih duše posebno Gospodu priporočili. A tudi še živi smo Vam bili po človeški slabosti marsikaterikrat namesto močne palice le slaba opora. Zato pa danes prosimo Gospoda, ki nas močne dela, da on nadomesti, kar manjka. Z veseljem in hvaležnostjo pa moramo pripoznati, da ste nam bili, in jaz imam srečo, da ste mi še, z modrim svetom in najlepšim izgledom močna opora v duhovnem življenju. Kar nas je službovalo pri Vas, smo imeli najlepšo priliko spoznavati, kako resničen je izrek sv. pisma, ki se med drugimi napisi danes lesketa na steni Vaše obednice: „Quam bonum et iucundum, habitare fratres in unum“. — Zares dobro in najprijetnije je, če bratje v Kristusu, ki so vsi enega duha, skupaj bivajo. A tu na svetu je vse minljivo. Eni, ki so bili tukaj, so že šli od tod za zmiraj, — Gospod jih je poklical. Drugi želijo biti sedajle tukaj, a so službeno zadržani. Daj le dobri Bog, da bomo enkrat pri Gospodu skupaj v nebesih, kjer ne bomo samo bratje skupaj, ampak kjer bomo spoznali, koliko veselje je, „habitare fratres in unum una cum Christo in aeternum“.

S temi besedami izroči domači g. kaplan g. zlatomašniku palico. Vrhu palice je kip sv. Jožefa, patrona zlatomašnikovega, na lično izrezljanem kapitelu. Pod kapitelom je naslednji del palice okrašen z lepo izrezljanimi renesanskimi ornamentami; pod temi pa se do dna palice ovija trak s sledečim napisom:

„R. D. Josepho Kerčon, cons. ep. in spir. parrocho, etc. in solemnitate iubilaei anno MDCCCIOVI. eius cooperatores: . . . na to sledijo imena vseh bivših gg. kaplanov g. zlatomašnika. Ta palica je zares umetno delo, ki hvali svojega izdelovalca, znane umetnika g. Vurnika v Radoljici. Vseh gg. kaplanov je lepo število 16.

Tako se zvrsti sprevod iz župnišča proti cerkvi. Ko pa stopi g. zlatomašnik na prag župnišča, pozdravi ga nadučitelj g. D. Cesnik, ki mu je pripeljal pred župnišče v dveh vrstah šolsko mladino. Izmed šolske mladine se zahvaljujeta g. zlatomašniku učenec in učenka višjega oddelka.

Zdaj šele se začne pomikati sprevod proti cerkvi med dvema vrstama z venci in zastavami bogato nakitenih mlajev, skozi slavolok, ki nosi napis: „Sv. Siksta fara danes se raduje, ker očetov zlatomašni god praznuje“. Vrhu napisa leskeče se lep kelih in križ, ob obeh straneh pa letnici: 1846 in 1896. V praznično ozaljšani, krasno prenovljeni cerkvi stopi na prižnico po odpetem „Veni S. Spiritus“ preč g. dekan Ant. Mežnarec, ki si je izbral temu dnevu prav posebno primeren rek: „Te Deum laudamus!“ Tebe, Bog, hvalimo. Na podlagi tega reka kaže v prav prisrčnem govoru z njemu lastno poljudnostjo, koliko uzroka ima danes cela fara sv. Siksta z zlatomašnikom peti „Te Deum laudamus“. — Gospod je tej fari v preč. zlatomašniku poslal posebno skrbnega pastirja, ki vodi to faro že 32 let. Mnogo sošolcev, ki so bili posebno krepki, polni življenja, — ni jih več. A gospoda zlatomašnika je ohranil Gospod! In koliko del je dovršil gosp. zlatomašnik v 50 letih, in 32 letih v tej fari s pomočjo Božjo. Cerkve vse prenovljene, koliko duš k Bogu pripeljanih, koliko nevednih podučeni, koliko umirajočih pokrepčanih s sv. zakramenti, in potolaženih z rešnicami sv. vere. Pri vsem tem apostolskem delu je prav očevredno podpiral Bog gospoda zlatomašnika. Za vse te dobrote hvali danes fara Boga, in gotovo je tudi preč. g. zlatomašnik spominjajoč se vsega tega po opravljeni zlati maši iz dna hvaležnega srca z nepopisljivimi občutki zapel: „Te Deum laudamus!“

Ko se po opravljeni zlati maši vrača sprevod zopet v župnišče, je pač izražal napis na zadnji strani slavoloka želje vseh pričujočih, glaseč se: „Dolgo še daruj za nas daritev, dolgo kaži k Bogu pravo pot!“

Odveč bi bilo, nadrobneje omenjati med obedom se vršeh napitnic, govorjenih gosp. zlatomašniku, pridigarju g. dekanu, dvema navzočima zlatomašnikoma: gg. Fr. Wohincu in Mat. Preželju, gospodom dub. svetnikom: Jož. Razboršku in Ant. Golobiču, podrobneje omenjati napitnice g. župana J. Zabreta v imenu občine, in napitnice vsem bivšim gg. kapelanom. V vseh teh napitnicah se je kazala velika ljubezen navzočih do preč. gosp. zlatomašnika, in s posebnim navdušenjem so se ponavljale besede pomenljivega napisa na steni: „Utinam aurum in diamantem vertatur!“, daj Bog dočakati gosp. zlatomašniku še demantne maše, potem hočemo voščiti še naprej.

Gospodje pa, ki so bili v nedeljo zadržani, posebno bivši gg. kapelani, prihiteli so naslednje dni pozdravit ljubljene g. zlatomašnika, in v zaupanju na trdnost gospoda jubilanta, in seveda pred vsem na pomoč Božjo, klicali smo si pri slovesu: „Da zlato postane biser!“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. avgusta.

(Rojstni dan presvetlega cesarja.) Danes dopoldne ob 10. uri je daroval pontifikalno sv. mašo povodom rojstnega dne presvetlega cesarja mil. g. stolni prošt dr. L. Klofutar. Sv. maše so se udeležili: dež. predsednik baron Hein s soprogo, dvorni svetnik Schemerl, vsi drugi vladni svetniki z drugimi uradniki deželne vlade in okr. glavarstva, stolni kapitelj, deželni glavar Detela z odbornikom Povše in Murnik, deželnega sodišča predsednik pl. Hočevnar s svojimi uradniki, dvorni svetnik Račič, nekaj zastopnikov finančnega vodstva, zastopniki srednjih šol in nekaj vojaških dostojanstvenikov, mestni župan Iv. Hribar z odborniki in uradniki, kakor tudi velika množica občinstva. Ob 2. uri popoldne je bil pri deželnem predsedniku na čast Nj. Veličanstva slavnostni obed, katerega so se udeležili razni višji dostojanstveniki, mej njimi tudi stolni prošt dr. L. Klofutar in generalni vikarij, stolni dekan dr. pl. Pauker. — Bog daj dobrotljivemu našemu vladarju še mnogokrat radovati se s svojimi narodi svojega rojstnega dne!

(Iz Vipave.) Umrl je 13. t. m. zvečer tu v Vipavi starosta naše škofije, prečastni gospod dub. svetnik Jožef Nakus, rojen l. 1804, posvečen 1828. Pokopan je bil v nedeljo popoldne na Planini, kjer je 58 let služboval. — Blagi pokojnik naj v miru počiva!

(Iz Radeč pri Zid. mostu) 17. avg. Posestniku Pivcu iz Podkrajja je ukradel pred nedavnim neki uzmovič, doma baje iz Sežane, srebrno žepno uro in verižico. Ker so nekateri od daleč tatu videli, ko je kradel, so ga takoj imeli. Vendar niso več našli ukradenih stvari pri njem, ko je bil ujet; vrgel jih je preje proč. Pri sodišču je bil spoznan krivim in zdaj se v zaporu pokori za izvršeno tatvino. — Sklep šolskega leta na tukajšnji štirirazrednici je bil dne 29. p. m. Končalo se je šolsko leto s sv. mašo in zahvalno pesnijo, po kateri se je tudi odpela cesarska pesen. V preteklem letu je obiskovalo vsakdanjo šolo okoli 360 otrok, v ponavljajno šolo jih je hodilo pa blizu 50. Podučevali sta poleg nadučitelja dva učitelja in katehet. Pri tej priliki si ne moremo kaj, da ne bi omenili, da je število tukajšnjega učiteljskega osebja malokedaj popolno. In še to, katero imamo, mora pouk oskrbovati tudi na poldrugo uro oddaljeni ekskurendo-šoli v Podkrajju, katero obiskuje okoli 35 otrok. Kakor nekaj let že, dobivali so tudi letos revnejši otroci iz bolj oddaljenih krajev v zimskih mesecih opoldne gorko hrano, za katero so stroške poravnali mladinsko ljubni dobrotniki; tudi odkupnina od novoletnih voščil se je v ta namen porabila. Zaradi nalezljivih bolezni je bila šola med letom dvakrat za nekaj tednov zaprta. V zdravstvenem oziru naša šola ne ustreza zahtevam. Šolsko izvestje se ni izdalo. — V kraju St. Peter pri Zid. mostu padla je pred blizu dvema tednoma neka ženska raz škarpo ter je na mestu mrtva obležala. — Dne 11. t. m. proti večeru so se pripeljali ljubljanski knezoškof iz svibenske župnije v našo, kjer so naslednji dan delili zakrament sv. birme. Pri vходу v trg je bil postavljen lep slavolok. Žal, da je vsled silnega deževja moral izostati slavnostni vsprejem. Drugo jutro je bil lep dan. Šolska mladina se je zbrala pred župniščem. V njenem imenu je pozdravila v kratkem nagovoru Prezvzišenega neka učenka. Po tem pozdravu so se knezoškof podali v okusno ozaljšano cerkev, ondi ob 8. darovali sv. mašo, po njej je bila propoved, v kateri so mej drugim povdarjali potrebo zidanja nove župnijske cerkve, na to izpraševanje otrok iz krščanskega nauka, za tem je sledila podelitev zakramenta sv. birme in naposled se je vršila še cerkvena vizitacija. Vse se je izteklo v najlepšem redu. Birmancev je bilo vseh skupaj 607. Popoldne po kosilu so Prezv. z vso duhov. vred na povabilo napravili obisk patronu vit. pl. Gutmannsthal-Benvenuti-ju v grajščini na Dvoru, potem se pa odpeljali v sosednji St. Janž birmovat. — Vrtnarju radeške graščine, Jož. Žnidaršiču je dne 13. t. m. dveletni otrok utonil. Na vrtu je namreč čeber udelan v zemljo in v njem se nahaja voda za namakanje vrta. Otrok se je pri čeburu igral in se je pri tem prekucnil vanj. Ko mati pride po vodo, naleti na svojega otroka, ki je stal v vodi na glavi. Poklicani zdravnik ni mogel družega, nego da je konstatiral smrt.

(Spomina vreden odlok.) Podružnica nemškega „schulvereina“ v Frohleitenu na Gor. Štajarskem je hotela 9. t. m. prirediti veselico s srečolovom v društvene namene. Dan pred slavnostjo pa dobi načelnik odlok finančnega ministerstva z dne 6. avgusta, ki se glasi: „V sporazumu z notranjim ministerstvom se podružnici nemškega „schulvereina“ dovoli srečolov s 3300 srečkami po 5 kr., toda ne na korist nemškega „schulvereina“, temveč za dober namen, ki ga določi okr. glavarstvo“. Graška „Tagespost“ dostavlja temu poročilu: „Ta odlok jasno kaže, kako daleč že sega uradna oblast v društveno življenje. Dokazuje tudi, česa imajo Nemci še pričakovati in kako sodijo mero-dajni krogi o Nemcih v Avstriji. Naj je odlok naperjen proti Nemcem in njihovim težnjam ali pa v nekaterih vladnih krogih nimajo poguma, da bi bili pravični Nemcem, ker to ni vseč zvezi nenemških in nazadnjaških voditeljev, na vsak način je obžalovanja vredno, da se tako postopa z Nemci“.

(Pevska slavnost v Brežicah) minolo soboto j

lepo uspela. Sešlo se je v prijaznem mestu nad 2000 gostov iz raznih slovenskih pokrajin, Hrvatske in bližnje okolice. Iz Zagreba se je pripeljalo do 300 gostov, mej njimi okoli 40 Sokolov, pevska društva „Sloga“ z 20 pevci, „Merkur“ z 10 in „Sloboda“ z 12. Ob 3. uri popoldne je vlak pripeljal Slovence, razmerno največ iz Celja; zastopana so bila akademiška pevska društva „Triglav“ v Gradeu, „Slovenija“ na Dunaju, „Prokop“ v Ljubnem, dalje „Glasbena Matica“ in „Slavec“ iz Ljubljane. Iz Samobora se je na vozev pripeljalo pevsko društvo „Jeka“ z drugimi gosti. Slavnost se je pričela ob 4. uri. Zagrebški in celjski „Sokol“ sta izvajala razne točke med velikim zanimanjem občinstva. Veliki koncert je ob 5. uri v „Narodnem domu“ otvorila vojaška godba 53. polka Leopoldovcev iz Zagreba pod vodstvom kapelnika I. Dvořaka s slovensko himno „Naprej zastava Slave!“ Na zahtevo Slovencev je godba zavrivala hrvatsko „Lepa naša domovina“. Združena pevska društva so najprvo pela Zajčevo „Živila Hrvatska“, nato moški zbor krasno novo skladbo „Pastir“, v kateri je posebno zanimiv bariton solo, ki ga je pel g. dr. Stuhec iz Celja. Pesem je moral zbor na občno zahtevanje ponavljati. Istotako je moral mešani zbor ponavljati Vilharjevo „Romarico“, celó dvakrat pa krasno Foersterjevo „Naše gore“. Moški zbor je pel še Nedvedovo „Vojaci na potu“ ter završil koncert z Zajčevo „Večer na Savi“. Petje je vodil sam skladatelj g. F. S. Vilhar, katerega je občinstvo ves čas burno pozdravljalo. Mej pevske točkami je godba svirala „Overturo po jugoslovanskih napevih“ od Kvatickega, „Domovini“ od Ipvca, „Hrvatsko davorijo“ od Vilharja, „Slovanske ples“ od Dvořaka, „Sopek omiljenih slovenskih popevk“ itd. Po koncertu je bila neprisiljena zabava v dvorani in na vrtu. Velik del gostov je moral že na večer zapustiti Brežice, ostali so se odpeljali drugo jutro; več slovenskih gostov si je drugi dan ogledalo Zagreb.

(Iz Kozjanske dekanije.) Kozjanska dekanija je od sveta precej oddaljena in le malokdaj zve se v svet, kaj se pri nas godi. Vender letošnjega leta godili so se pri nas tako znameniti dogodki, da zaslužijo biti objavljeni. Veliko veselje vladalo je pri nas v naši dekaniji od 6. — 19. junija, ker so ob tem času naš premilostljivi knez in škof Mihael obiskovali posamezne župnije naše precej hribovite dekanije in so zakrament sv. birme delili. Vdano ljudstvo je povsod pokazalo veliko spoštovanje do priljubljenega nadpastirja in poslušalo z velikim veseljem njih navdušene res apostolske govore. — Drugo veselje pripravil nam je novomašnik č. gosp. Josip Hohnjec, ki je dne 2. avgusta pri sv. Petru pod sv. Gorami pel novo sv. mašo. Bila je to prav lepa, spodbudna cerkvena slovesnost. Pridigoval je č. g. Marko Tomažič župnik na Pilštanju, ter času primerno dokazal, da mora duhovnik za ljudstvo, a ljudstvo za duhovnika moliti. Po cerkveni slovesnosti, začela se je na domu očetovem prav lepa narodna veselica. — Kmalu, drugi dan po sv. novi maši v St. Petru, dne 3. avgusta imeli smo pa v Kozjem veliko, zelo redko slovesnost, zlato sv. mašo prečastitega gospoda kanonika in dekana Janeza Bosina, ki je bil po rajnem vladiki Anton Martin Slomšku leta 1846 posvečen, in je zdaj že 25 let dekan in župnik v Kozjem. Kajpada je vse staro in mlado iz cele obširne dekanije privrelo ta dan v Kozje. Zbralo se tudi okoli 50 duhovnih sobratov iz 12 dekanij lavantinske vladikovine, ki so spremljali sivolasega priljubljenega starčka v cerkev, po njih požrtvovalnosti lepo od znotraj in zunaj popravljen. Pridigoval je kanonik iz Maribora preč. gospod dr. Jožef Pajek in je z navdušenim govorom privabil marsikatero solzo iz oči vernih poslušalcev. Naše ljudstvo je le še verno in ljubi svoje pastirje, moral je vsakdo vsklikniti, ki je bil pričujoč pri omenjenih slovesnostih. — Prisrčno pa želimo in Boga prosimo, naj nam ohrani prevzvišenega nadpastirja Mihaela, da čez 6 let in še potem velikokrat zdravi k nam pridejo. Gospodu novomašniku voščimo, da bi še tudi on dočakal zlate sv. maše, a prečastitemu g. kanoniku zlatomašniku Janezu Rosina pa Bog daj še dočakati, da obhaja let 1906. dijamantno-biserne sv. maše.

(Trtna uš na Štajarskem.) Letnemu poročilu za 1895 tehničnega voditelja Fr. Matijašiča povz-

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

memo nastopno: V političnem okraju Ptuj se trtna uš neprestano širi, posebno po Halozah, koder so skoraj povsod, vzešči Majšberg, zasledili trtno uš. V Rogoškem davčnem okraju je od 20 selskih občin okuženih 15; v ormoškem okraju je 8 občin okuženih. Na levem bregu Drave ptujskega davčnega okraja je na novo po trtni uši okužena Ragoznica. V vsem ptujskem okraju je v l. 1895 na novo okuženih šest občin, oziroma 471-31 ha vinogradov. Pol. okraj Ljutomer: L. 1895 okužena občina Kamenščak, 74-53 ha. Okraj Maribor: V slovenjebistriškem davčnem okraju občini Jelovec in Sv. Ana pri Makolah. V okraju celjskem se trtna uš minolo leto ni razširila. Okraj Brežice je že popolnoma okužen. Konec l. 1895 je bilo na Stajarskem okuženih 11.894-14 ha vinogradov; popolnoma uničenih 3300 ha, in od teh z ameriški trtami obnovljenih 1081-76 ha. V vseh državnih trtnicah na Stajarskem so minolo leto pridelali 103.425 korenjakov in 616.420 ključev, poljedelsko ministerstvo je z Niže Avstrijskega in Španskega poslalo 78.700 korenjakov in 31.600 ključev, iz Krškega 14.000 ključev, drugje so nakupili 16.000 ključev. Torej so dobili skupaj 182.125 korenjakov in 678.020 ključev. Od teh so prodali 61.109 korenjakov, 63.400 ključev; brezplačno razdelili 9200 korenjakov, 76.701 ključev; ostale trte so porabili v državnih trtnicah.

Telegrami.

Dunaj, 18. avgusta. Povodom rojstnega dne presvitlega cesarja se je vršila v cerkvi sv. Štefana slovesna služba božja, kateri so prisostvovali vsi ministri, načelniki državnih in avtonomnih oblastev ter velika množica občinstva. Javna poslopja so bila v zastavah. Jednaka poročila o današnji slavnosti prihajajo tudi iz ostalih provincijalnih mest.

Dunaj, 18. avgusta. Vojaški zakonik objavlja cesarjevo lastnoročno pismo, v katerem se izraža čestitka in priznanje fem. baronu Reinländerju v Gradcu povodom petdesetletnice njegovega službovanja.

Dunaj, 18. avgusta. V teku včerajšnjega dne se je vršilo posvetovanje med obestranskima finančnima ministroma in odborom avstro-ogerske banke glede obnove bančnega privilegija. Po poročilu „Bud. Corr.“ se člani niso sporazumeli o vseh točkah in se vsled tega posvetovanje danes nadaljuje. Grof Badeni je bil navzoč pri posvetovanju.

Celovec *), 17. avgusta. „Katoliško-politično“ in „gospodarsko društvo“ za Slovence na Koroškem imelo je ta dva praznika sijajna shoda v Rožeci in Galiciji. V Rožeci bila je navdušenost velika. Vsled pritiska od nemške strani odpovedal je gostilničar, pa s tem le podžgal našince! Govorili so navdušeno gg. dr. Brejc, Legat. Kandut, Gabron itd. — Še sijajnejši bil je shod v Galiciji, kjer so odpovedali gostilničarji in smo našli zatišje v župnišču. Dasi deževno vreme, bilo je ljudsva od vseh strani. Govorniki gg. Legat, Rozman, Kandut, dr. Brejc, govorili navdušeno. Navzoči trije učitelji, ki so le na kratko ugovarjali — brez uspeha. Uspeh shoda pa je vsekako velik!

Budimpešta, 18. avgusta. Včeraj dopoldne se je otvoril kongres katoliških društev. V teku prejšnjega dne je došlo iz vseh

☞ Za včeraj prepozno došlo.

Op. Ured.

delov dežele mnogobrojno vdeležencev. Pred otvoritvijo je daroval knez-primas Vaszary sv. mašo v notranje-mestni župnijski cerkvi. Cerkev je bila nātlačeno polna. Ob 10. uri so se podali udeleženci v veliko dvorano nove mestne hiše, kjer se je otvoril kongres in pričelo posvetovanje.

Budimpešta, 18. avgusta. Iz raznih krajev dohajajo poročila o velikih povodnjih, katere so povzročile narasle reke, posebno Donava, Vag in Litava.

Petrograd, 18. avgusta. Komisija v naučnem ministerstvu izdeluje načrt zakona glede spremembe vojaških službenih let. Za analfabete se je določilo pet let prezentne službe in 13 let v rezervi, za omikane stanove manj.

Cetinje, 18. avgusta. Ravnokar se je slovesno naznanila zaroka princezinje Helene z italijanskim prestolonaslednikom. Mej prebivalstvom vlada nepopisna radost.

London, 18. avgusta. „Times“ poroča iz Kaneje: Poslanci trdijo, da je pogodba nemogoča brez posredovanja velevlastij. „Daily News“ poroča, da so zastopniki odgovorili Zihni paši, da ne odstopijo prav nič od prvotnih zahtev.

London, 18. avgusta. „Daily News“ poroča iz Kaneje, da se je vnel 15. t. m. mej 800 kristijani in oboroženo četo Mohamedanov v obližju Heraklejona hud boj, ki se je končal z zmago nad Turčini. Kristijani so ugrabili 4 topove, več orožja in streliva.

Carigrad, 18. avgusta. Opiraje se na odlok iz l. 1870 in opetovane, dosedaj neizpolnjene obljube sultanove je prosil bolgarski eksarh za pravico nastavljenja pet novih škofov. V bolgarskih krogih vlada mnenje, da bo sultan izpolnil dano obljubo. Morda bi Bolgari potem ničesar več ne zahtevali.

Carigrad, 18. avgusta. Vsi poslaniki pričakujejo navodil od svojih držav glede stališča nasproti spremenjenemu položaju na Kreti. Osrednji odbor namerava pozivljati vstase, naj se bojujejo pod grško zastavo.

Umrlj so:

15. avgusta. Ana Jenko, hišnika lči, 1 mesec, Kolizej, črevesni katar. — Marija Maček, gostija, 71 let, Poljanska cesta 18, vodenica.

Proti revmatičnim bolečinam
uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenici 25 kr. 125 (50—25) 5

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
17	9. zvečer	736.1	14.2	sl. vzh.	jasno	
18	7. zjutraj	736.4	11.4	sl. svzh.	poloblačno	0.2
	2. popol.	735.7	21.1	sr. vzvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 14.9°, za 3.6° pod normalom.

566 1-1

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je gospa

Ana Dobrin roj. Sever
gostilničarka „pri kroni“

v ponedeljek, 17. avgusta, popoldne ob 4. uri, prevljena s svetotajstvi za umirajoče, v 54. letu dōbe svoje mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice pojde v sredo, dnē 19. t. m., popoldne ob 6. uri iz hiše žalosti št. 7 v Gradišči.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dnē 18. avgusta 1896.

Žalujōči ostali.

Lekarna Trnkoczy, Dunaj V.

Doktorja pl. Trnkoczy-ja

tinktura za kurja očesa

Sigurno sredstvo proti kurjim očesom in otrdelosti kože na nogi, ima veliko prednost, ker se s čopičem namaže na boleči del noge.

Stekleničica z navodilom za rabo in s čopičem vred velja 40 kr., dvanajst stekleničic 3 gld. 50 kr. 445 10

Dobiva se v

lekarni Trnkoczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkoczy v Gradcu.

Prijatelj slovenske akad. mladine, naročite se na

"NORO"

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedeljske 80 kr., za dijak 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76. III, 31.

Ustanovljeno 1854. Ustanovljeno 1854.

A. Prašnikar-jeva

c. kr. priv., mnogokrat odlikovana

tovarna za portland in roman-cement v Kamniku

prilporeča po nizkih cenah svoje izborne, natanko po pravilih avstrijskega inženirskega in stavbarskega društva napravljene izdelke. Na razpolago je mnogotero sprilpoveal e. in kr. vojaških oblastev, železniskih družb, pristaniskih uradov in privatnih podjetnikov, ki potrjujejo trdnost in stalnost našega cementa pri stavbah v vodi in na kopnem. 552 6-4

Dunajska borza.		
Dnē 18. avgusta.	Dnē 17. avgusta.	Kreditne srečke, 100 gld. 200 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v notah 101 gld. 40 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. 144 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 140 " —
Skupni državni dolg v srebru 101 " 50 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. 156 " — "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld. 17 " 90 "
Avstrijska zlata renta 4% 123 " 60 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld. 189 " — "	Rudolfove srečke, 10 gld. 22 " 75 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron 101 " 15 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron 99 " 45 "	Salmove srečke, 40 gld. 69 " 50 "
Ogerska zlata renta 4% 122 " 30 "	Tisine srečke 4%, 100 gld. 138 " 50 "	St. Genois srečke, 40 gld. 70 " — "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron 99 " 40 "	Dunavske vravnave srečke 5% 127 " — "	Waldsteinske srečke, 20 gld. 60 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. 958 " — "	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878 108 " 75 "	Ljubljanske srečke 23 " — "
Kreditne delnice, 160 gld. 360 " 10 "	Posojilo goriškega mesta 112 " — "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. 154 " 75 "
London vista 119 " 65 "	4% kranjsko deželno posojilo 95 " — "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3400 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 58 " 60 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% 99 " 45 "	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld. 416 " — "
20 mark 11 " 72 "	Prijoritne obveznice državne železnice 225 " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr. 101 " 25 "
20 frankov (napoleonador) 9 " 50 "	južne železnice 3% 171 " 10 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba 60 " 50 "
Italijanski bankovci 44 " 5 "	južne železnice 5% 128 " 60 "	Montanska družba avstr. plan. 79 " 75 "
C. kr. cekini 5 " 64 "	dolenjskih železnice 4% 99 " — "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld. 154 " — "
		Papirnih rubljev 100 126 " 87 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, donarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

"MERCUR"

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svētvi za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.